

ALL VERDENS

Historie

 SAGA
EGMONT

**MÅNE-
LANDINGEN
OG ANDRE
KONSPIRASJONS-
TEORIER**

ALL VERDENS

Historie

 SAGA
EGMONT

**MÅNELANDINGEN
OG ANDRE
KONSPIRASJONS-
TEORIER**

All Verdens Historie

Månelandingen og andre konspirasjonsteorier

SAGA Egmont

Månelandingen og andre konspirasjonsteorier

Copyright © 2019, 2020 All verdens historie and SAGA Egmont

All rights reserved

ISBN: 9788726401448

1. e-book edition, 2020

Format: EPUB 2.0

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by any means without the prior written permission of the publisher, nor, be otherwise circulated in any form of binding or cover other than in which it is published and without a similar condition being imposed on the subsequent purchaser.

SAGA Egmont www.saga-books.com - a part of Egmont,
www.egmont.com

Månelandingen og andre konspirasjonsteorier

I dag trekker de fleste av oss på smilebåndet av forfedrenes tro på hekser og troll. Vi har kastet overtroen på den historiske søppeldyngen og ser oss selv som opplyste mennesker. Sannheten er likevel mer nyansert, og i mange tilfeller har konspirasjonsteorier tatt over plassen etter heksene og trollene. Undersøkelser har avslørt at rundt halvparten av den amerikanske befolkningen tror på minst én konspirasjonsteori.

Mange av teoriene kan lett tilbakevises som rent tøv. Men som en vitenskapshistoriker sier senere i boken: De stjeler fokus fra de virkelige sammensvergelsene i verden. Her går vi konspirasjonsteoriene godt etter i sømmene og presenterer fakta og motargumenter som ofte drukner når noen roper om sammensvergelse.

1. Månelandingen er en bløff

*Mennesket kan ikke fly gjennom atmosfæren.
Vinden blåser ikke på månen. Månebilene lager
ikke hjulspor, og skyggene er helt feil. De
utallige konspirasjonsteoriene som har oppstått
etter månelandingen, har alle samme
konklusjon:*

Mennesket har aldri vært der.

Den 9. september 2002 går den tidligere astronauten Buzz Aldrin ut fra et hotell i Beverly Hills, California. På trappen blir han konfrontert av den pågående konspirasjonsteoretikeren Bart Sibrel, som står der med et kamerateam i ryggen. Aggressivt ber han Aldrin om å legge hånden på en medbrakt bibel og sverge at han virkelig har vært på månen. Den aldrende Buzz Aldrin, som var det andre mennesket som gikk på månen, er tydelig irritert og vifter bort Sibrel for å få ham til å gå.

Konspirasjonsteoretikeren reagerer ved å kalle Aldrin en «kujon, løgnhals og tyv». Til alles bestyrtelse svarer astronauten med å gi den 38-årige mannen en rett høyre på kjeven. Buzz Aldrin er en mann som har sett kolleger dø i kampen for å sende et menneske til månen, og nå har han fått nok. Bart Sibrel er drosjesjåfør og filmskaper og har lagd fire filmer om månelandingene. Han er fast overbevist om at verken amerikanerne eller noen som helst andre har vært på månen, og at alt er et bedrageri styrt av CIA. For Sibrel er reaksjonen fra astronauten bare enda et bevis på at deltakerne i det store «månebedraget» skjuler

sannheten. For Buzz Aldrin er Sibrels uttalelser ærekrenkende og samtidig en hån mot de astronautene og kosmonautene som mistet livet før han selv kunne sette beina på månen.

Bart Sibrels tanker er dessverre ikke uvanlige i en tid da konspirasjonsteoriene om månelandingen står sterkere enn noensinne. Ifølge spørreundersøkelser tror mellom 6 og 20 prosent av amerikanerne at månelandingene er ren bløff.

For briter er tallet 25 prosent, og blant russerne, som tapte kappløpet til månen, mener 28 prosent av befolkningen at det er iscenesatt svindel. Og tallet øker kanskje fordi utforskningen av månen skjedde for så mange år siden, og fordi internett gir en arena der konspirasjonsteoriene stortrives. Nå som kineserne har landet en robot på baksiden av månen, og verdens rikeste mann, Amazon-eier Jeff Bezos, har planer om å etablere en koloni på månen, kan det hende at skeptikerne omsider kan overbevises.

EKSPERTENE ER TYSKE

Kampen om å sende et menneske til det fjerne himmellegemet begynte mer enn 75 år før Bart Sibrel gikk etter Buzz Aldrin med et kamera. Romforskning og rakettvitenskap skjøt fart for alvor rett etter at Nazi-Tyskland var beseiret i andre verdenskrig. De allierte konkurrerte om å sikre seg de kompetente tyske rakettforskerne som hadde sendt dødelige raketter fra Tyskland mot blant annet London. De dyktigste havnet hos amerikanerne, deriblant mannen som var hovedansvarlig for Hitlers raketter, dr. Wernher von Braun. Til gjengjeld lå tyskernes primære rakettfasiliteter i den delen av Tyskland som var under sovjetisk kontroll, så der gikk russerne i gang med å undersøke alt og transportere det meste av